

което човѣкъ не може да го схване. Запримѣрь, какво нѣщо е слънцето, човѣкъ го схваща по свѣтлината, която иде отъ него, но какво въ сжщность представя, той не знае. Ученитѣ казватъ, че слънцето е горящо тѣло, съ висока температура, която, споредъ различнитѣ учени, е различна: отъ 5000° — $45,000,000^{\circ}$. Обаче, никой ученъ не е ходилъ на слънцето, да има абсолютни знания за него.

Щомъ се говори за слънцето, това показва, че прости и учени знаятъ нѣщо положително за него. Всички знаятъ, че слънцето е носителъ на свѣтлина и на топлина. Споредъ това, какъ падатъ слънчевитѣ лъчи на земята, какъвъ е жгълътъ на падането имъ, топлината бива по-силна и по-слаба. Забелязано е, че различнитѣ температури действуватъ различно върху тѣлата. Запримѣрь, при слабата топлина тѣлата замръзватъ, при умѣрената — растатъ, а при силната се топятъ. Слабата топлина е за слабитѣ сжщества, умѣрената — за обикновенитѣ, а силната — за силнитѣ, разумни сжщества. Че наистина при умѣрената топлина живѣятъ обикновенитѣ сжщества и по-голъма частъ отъ човѣчеството, виждаме по това, че температурата на човѣшкото тѣло е едва 37 градуса. Увеличи ли се съ три-четири градуса, човѣкъ заминава за другия свѣтъ. Обаче, има микроби, които живѣятъ и надъ 120 градуса, а нѣкои издържатъ и до 500 градуса.